

عنوان مقاله:

فرایند عشق در رویکردهای زنانه نگر به فلسفه دین و الهیات

محل انتشار:

پژوهشنامه زنان، دوره 9، شماره 26 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

مریم صانع پور - پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

در این مقاله نویسنده به جریان شناسی فلسفه های دین فمینیستی پرداخته تا در میان تنوع رویکردهای فلسفی و الهیاتی زنانه نگر به یک جریان مشترک دست یابد. به همین منظور دیدگاه های برخی فیلسوفان دین فمینیست مانند اندرسن، دیلی و ایریگاری، و... مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته اند. همچنین دیدگاه های فیلسوفانی که به طور غیرمستقیم می توانند در نگرش دینی فمینیستی تاثیر گذار باشند مانند هاردینگ، رادیک، کریستوا، لوید، باتلر، و... مورد واکاوی قرار گرفته اند. این مقاله به گونه ای اکتشافی، در میان رویکردهای مختلف فلسفی - الهیاتی زنانه نگر دست یافته که با فلسفه پویشی وایتهد و الهیات عشق تیلیش هماهنگ هستند. نویسنده این مقاله اصطلاح فرایند عشق را برای این جریان مشترک میان نظریه پردازان فمینیست به کار برده است که مبتنی بر ویژگی های روانکاوانه زنانه - مادرانه است. در این جریان شناسی معلوم شد معرفت شناسی فلسفه های زنانه نگر، خصوصیتی جمع گرایانه و دیگرمحورانه دارد و با موضوعات دینارتباطی شهودی برقرار می کند. هستی شناسی فلسفه فمینیستی دین نیز هماهنگ با خصوصیات زنانه - مادرانه، به گونه ای تولد محورانه، تعاملی و پوینده شکل گرفته و بر همین اساس قدرتی عاشقانه و مراقبتی برای خدا اثبات می کند. ویژگی فرایند عشق و مراقبت در فلسفه دین و الهیات زنانه نگر، مانع تبعیض گرایی و خودمحوری زن سالارانه می شود تا تجربه تلخ دوگانگی من/ دیگری یا مردانگی/ زنانگیسوز دوره روشنگری تکرار نشود. همچنین براساس اصل مشترک فرایند عشق در فلسفه دین و الهیات زنانه نگر، دوگانگی عقل/ ایمان و عقل/ عشق رخت بر می بندد.

کلمات کلیدی:

فلسفه دین، الهیات - فرایند عشق، عقلانیت مادرانه، مراقبتی، جمع گرا، تولد محور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1355881>

